

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 57/2565

ศาลฎีกาชั้นกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น นางสาว ศ. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน โจทก์ กรมสรรพากร จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ นางสาว ศ. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ข. โจทก์ที่ ๑ นางสาว ศ. โจทก์ที่ ๒ ยื่นฟ้อง กรมสรรพากร จำเลย ว่า โจทก์ที่ ๑ เป็นผู้จัดการมรดกของนาย ข. โจทก์ที่ ๒ เป็นภริยา โดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ข. ได้รับความเสียหายกรณีจำเลยได้ทำการประเมินภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาของนาย ข. โดยมีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาถึงโจทก์ที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการมรดกให้ชำระภาษีอากรค้างชำระพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๘ วรรคสอง โดยเรียกชำระจากกองมรดกของผู้ตาย แต่หนังสือดังกล่าวระบุข้อมูล หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของโจทก์ที่ ๑ อันเป็นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญผิดพลาด เป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน ทำให้หนังสือแจ้งการประเมินดังกล่าวเป็นโมฆะ โจทก์ที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คัดค้าน แต่เจ้าพนักงานประเมินได้ยกเลิกการประเมินภาษีตามหนังสือแจ้งดังกล่าว และมีมติให้จำหน่ายคำอุทธรณ์ออกจากทะเบียน แต่ต่อมาจำเลยกลับมีคำสั่งตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากรให้ยึดและอายัดทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องของนาย ข. หลายรายการ และมีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ฉบับใหม่ โดยวิธีปิดหมาย ณ ภูมิลำเนาของ โจทก์ที่ ๒ โดยไม่ได้ออกคำสั่งแจ้งถอนการยึดอายัดตามคำสั่งเดิมให้ถูกต้องตามระเบียบเสียก่อน แต่โจทก์ที่ ๑ ไม่ได้รับหนังสือดังกล่าว และเมื่อครบกำหนดชำระเงินตามหนังสือแจ้งการประเมิน ฉบับใหม่ จำเลยจึงมีคำสั่งถอนการอายัดเพื่อถอนคำสั่งอายัดฉบับเดิม พร้อมทั้งมีคำสั่งยึดและอายัดฉบับใหม่ซึ่งเป็นการยึดและอายัดทรัพย์สินของนาย ข. และโจทก์ที่ ๒ จึงเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งยึดและอายัดทรัพย์สินทุกรายการและปล่อยทรัพย์สินที่ยึด ให้จำเลยคืนทรัพย์สินของนาย ข. ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้คืนแก่ กองมรดกของนาย ข. และให้คืนทรัพย์สินในส่วนที่เป็นของโจทก์ที่ ๒ ครั้งหนึ่ง ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในส่วนที่ดินซึ่งขอให้มีการแบ่งแยกก่อนทำการยึดทรัพย์สิน คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่าเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า แม้เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จะสืบเนื่องมาจากจำเลยมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของโจทก์ทั้งสอง อันเป็นการใช้อำนาจตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๒ ซึ่งเป็นมาตรการบังคับทางปกครองแก่โจทก์ทั้งสองเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร เมื่อโจทก์ทั้งสองโต้แย้งว่าการใช้สิทธิเรียกร้องของรัฐดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยมีคำขอให้จำเลยเพิกถอนคำสั่งยึดและอายัดทรัพย์สินและปล่อยทรัพย์สินที่ยึด และคืนทรัพย์สินของนาย ข. แก่กองมรดกของนาย ข. และในส่วนที่เป็นของโจทก์ที่ ๒ ในฐานะเจ้าของผู้มียกรรมสิทธิ์รวม ซึ่งมาตรา ๖๓/๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้การโต้แย้งหรือการใช้สิทธิทางศาลเกี่ยวกับการยึดหรือการอายัดทรัพย์สิน โดยผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง รวมทั้งบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด ให้เสนอต่อศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับคำสั่งที่มีการบังคับทางปกครองนั้น กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากรและเป็นคดี

ที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร ตามมาตรา ๗ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ใน
อำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/57/2565>